

[Niels Helveg Petersen.]

dende for olieprodukter. For nylig havde en kreds af folketingsmedlemmer lejlighed til at se nogle interessante tal, som blev fremlagt af et af de store olieselskaber, Dansk Esso. Dette materiale har været offentliggjort, og i det findes der en lang række oplysninger om international oliehandel og om prisdannelsen ikke alene på olien, men også på fragterne. Der findes også en lang række oplysninger om forsyningen af det danske marked. Jeg vil finde det naturligt, at man i det udvalg, som skal behandle SFs forslag, kommer ind på dette materiale, og jeg vil også finde det naturligt, i hvert fald meget ønskeligt, at andre olieselskaber bidrager til diskussionen om forholdene ved at offentliggøre tilsvarende materiale. Jeg tror, vi derved vil få nyttige ting frem.

Med den viden, man indtil videre har om det materiale, der er fremlagt, må jeg sige, at SFs forslag ikke er særlig imponerende. Der er også i SF-gruppen mennesker, som ved mere om olieselskabernes og oliehandlens problemer, end det fremgår af dette forslag.

For nogen tid siden vakte hr. Poul Dam opmærksomhed ved at karakterisere et socialdemokratisk forslag på det sociale område som „alt godt fra havet“. Han ville dermed markere, at det var et forslag, der kun indeholdt nogle lækkerbidder, men ikke lagde op til en realitetsdrøftelse, ikke var seriøst og ikke var særlig gennearbejdet. Det samme gælder det forslag, SF her har fremsat, og det er sådan set beklageligt, at SF ikke kunne holde den linje, som skinnede igennem hr. Poul Dams karakteristik af et socialdemokratisk forslag på et andet område.

Der findes på det danske marked en ikke ringe konkurrence, hvad bl. a. lavprisselskaberne er udtryk for; men lavprisselskaberne er jo henvist til, på samme måde som et statsligt olieselskab ville være det, at købe hos de store koncerner, og det er derfor meget tvivlsomt, på hvilken måde et sådant selskab vil kunne påvirke prisdannelsen. Jeg tror derfor ikke meget på, at SFs forslag har nogen fremtid for sig og da i hvert fald slet ikke uden nøjere oplysning.

Det, det imidlertid kan være af interesse at diskutere og allerede tage hul på nu, er, hvad der skal ske med eventuelle fund i den danske undergrund, både af naturgas og

olie. Her er jeg tilfreds med de bemærkninger, handelsministeren gjorde om, at staten må sikre sig en meget betydelig kontrol med forekomsterne i Danmark og med, hvad der måtte være at importere af norsk Nordsøgas. Jeg tror, det er et rigtigt synspunkt, at hvis der i vor nærhed bliver tale om at udvinde olie og importere olie og naturgas fra Nordsøfeltene, må det offentlige sikre sig en meget betydelig kontrol både med sikkerheden og med virksomheden i øvrigt. Vi ser frem til en diskussion af dette i forbindelse med et senere lovforslag.

Sigsgaard: Også jeg har bemærket det møde, der af et stort olieselskab har været afholdt for nylig, hvor man bl. a. over for medlemmer af dette ting og repræsentanter for partierne ville redegøre for sin situation, og hvor man beklagede sig meget over, at man desværre havde et meget stort underskud. Jeg har også bemærket, at bl. a. hr. Niels Helveg Petersen stort set accepterede de regnskaber, der blev lagt frem, men som han kun havde en enkelt dag til at se på, og som overhovedet ikke var detaljeret på nogen måde. Derfor vil jeg lige knytte den bemærkning til hans ønske om, at vi også får regnskabstal frem fra andre selskaber, at så må det sandelig være anderledes detaljerede regnskaber.

Det giver i øvrigt anledning til, også da flere ordførere her har talt om, hvor billigt Danmark får olien gennem de store monopoler, at minde om det, der efter forhandlingerne i Teheran kom frem fra olielandenes forhandlingsledere, nemlig at den olie, som olielandene får 1 dollar for, betaler man i Vesteuropa 14 dollars for. Selv om man trækker de ganske store skatter fra, er det gennemgående sådan, at prisen på olien nidobles på vejen fra olielandene og til Vesteuropa, så der kunne godt være nogen anledning til at røre ved det forhold.

I det hele taget vil jeg godt benytte lejligheden til at spørge handelsministeren, om den prisforhøjelse, der blev aftalt i Teheran, vil få lov til at slå fuldt igennem — vel at mærke selvfølgelig hvis olieselskaberne ønsker det — her i Danmark. Da aftalen var indgået, kom det frem fra japansk side, at man ikke ville acceptere, at disse prisforhøjelser slog fuldt igennem over for de japanske forbrugere; det var specielt den japan-